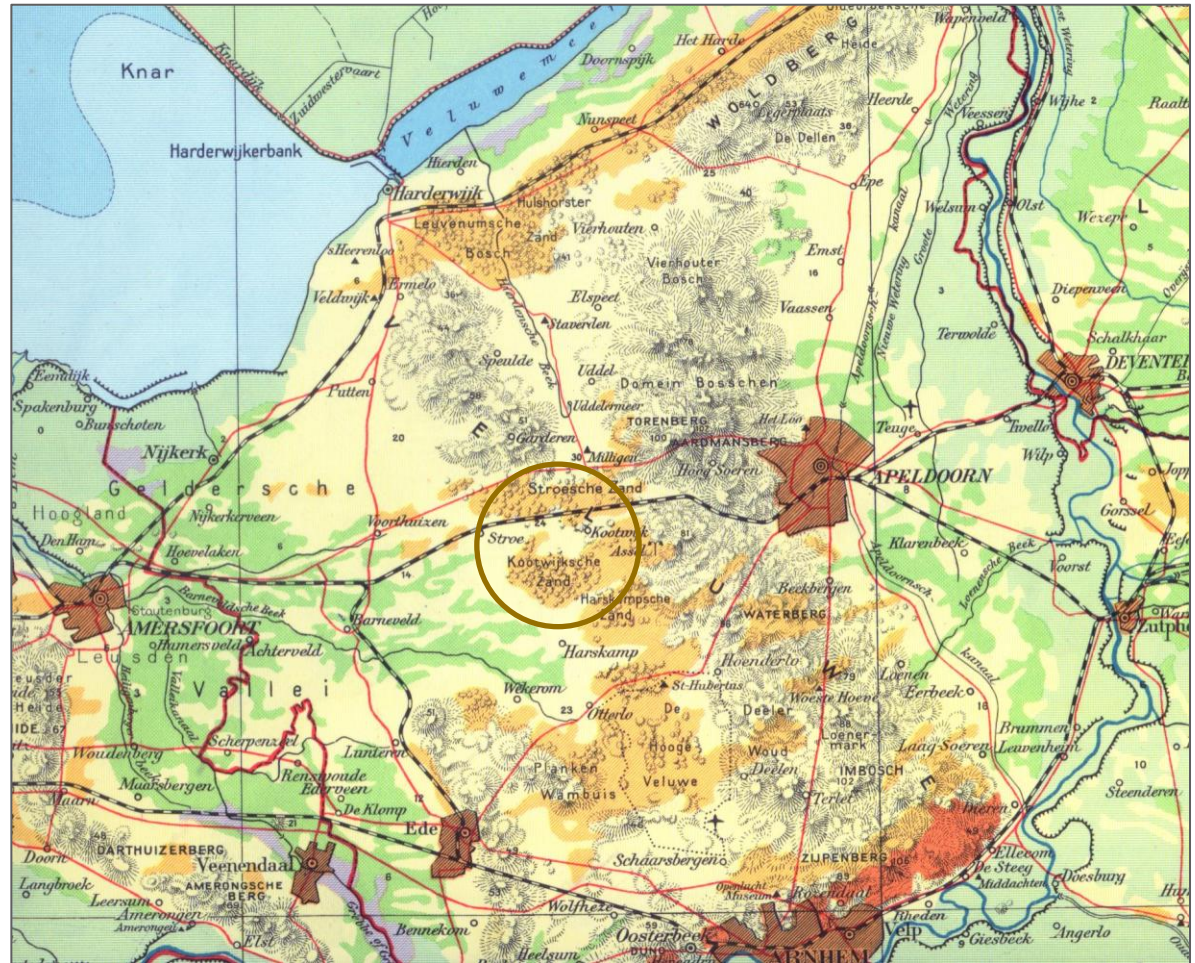
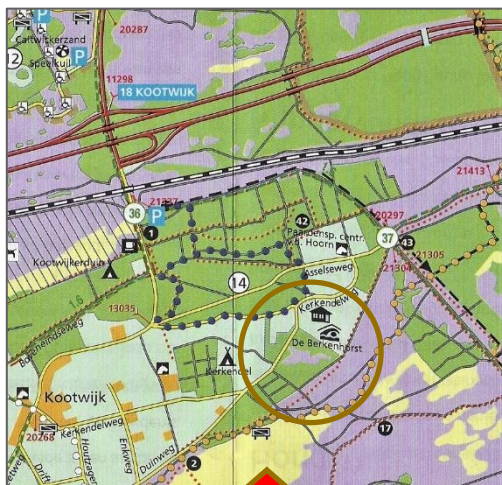

Het Kootwijkerzand - Midden in Nederland - Midden op de Veluwe

 Kootwijkerzand
Het woeste hart van de Veluwe

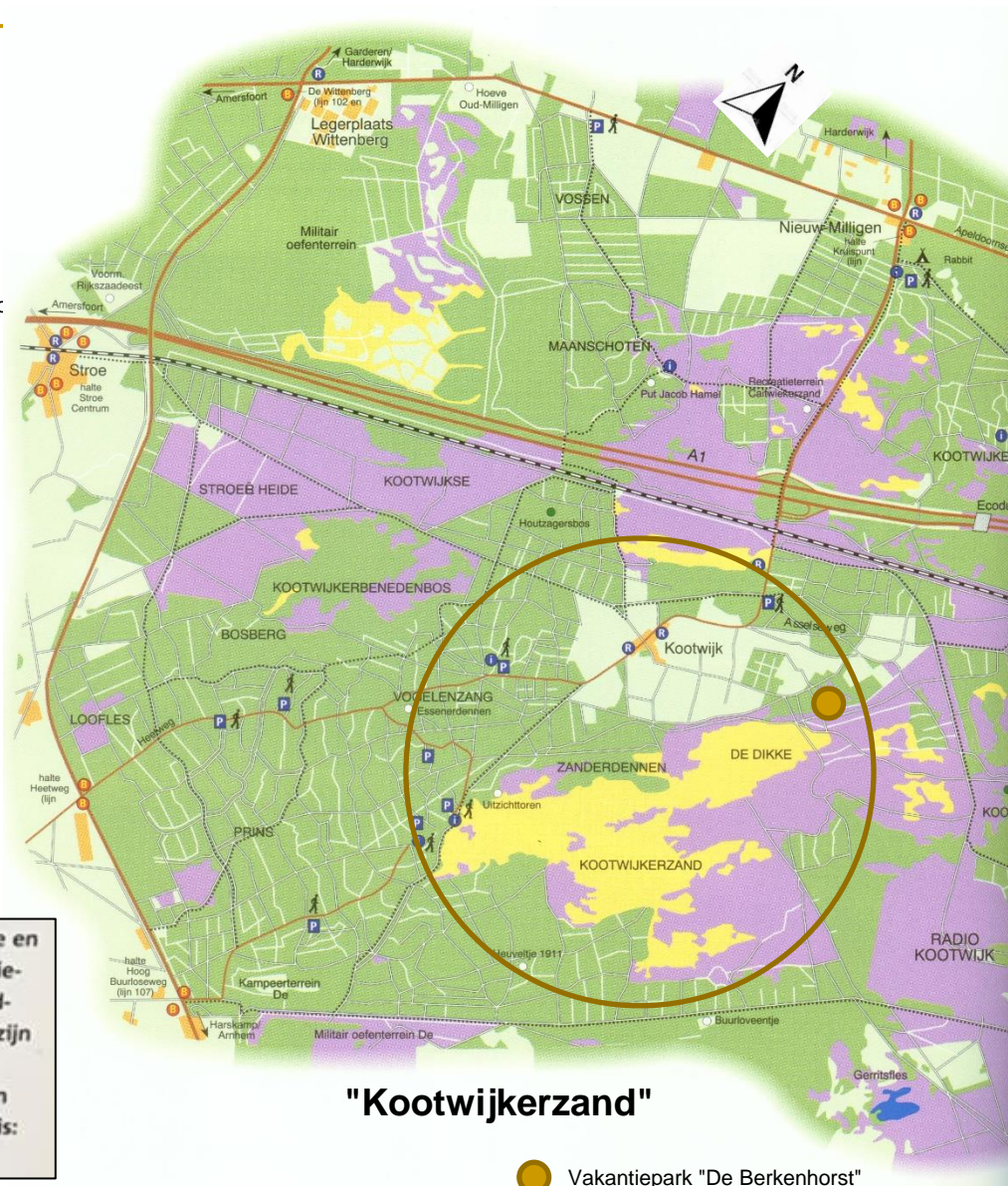
Amersfoort

Apeldoorn

Vakantiepark De Berkenhorst

"Kootwijkerzand"

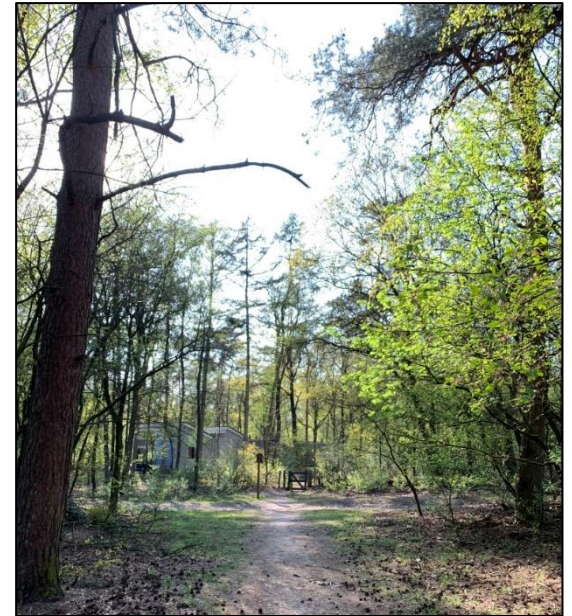
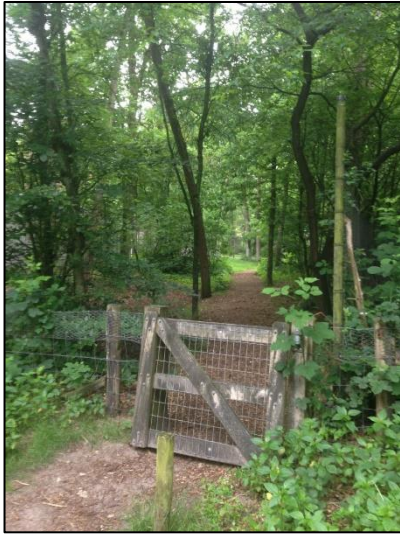
Op de oeroude grond van de afwisselende Veluwe vind je rust, ruimte en duisternis. In de bossen leven edelherten, wilde zwijnen, dassen, repteilen en veel andere dieren. Op de glooiende heidevelden klinkt de veldleeuwerik en grazen de schapen zoals ze dat al eeuwen doen. En dan zijn er de grote zandverstuivingen, uitgestrekte bossen, buurtschappen en Radio Kootwijk. Grafheuvels, boerderijen en de schaapskooi herinneren ons aan de vroegere bewoners. Zij maakten het gebied tot wat het nu is: een oase van natuur en geschiedenis.

"Kootwijkerzand"

 Vakantiepark "De Berkenhorst"

Vanuit het
vakantiepark
direct naar
de zandverstuiving

We gaan hier rechtsaf, de aanlooproute naar de grote zandvlakte van de zandverstuiving
Er lopen meerdere paadjes langs de bosrand; iets verderop ligt de gemarkeerde oranje route

Het begin van de zandverstuiving
("de woestijn")

De eindeloze vlakke van "de woestijn"

Het onderstoven dorp

Omstreeks het begin van
onze jaartelling lag op deze
plek het eerste gehucht
Kootwijk
Het gehucht verdween door
zandverstuivingen
De inwoners trokken naar
een nieuwe plek,
het huidige Kootwijk

Dit informatiebord vertelt hierover
Ooit stond hier ook een diazuil

Het overstoven dorp

Wat nu een bijzonder natuurverschijnsel lijkt, is door de mensen in de hand gewerkt.

Zeker al vanaf de Romeinse tijd (\pm 150 na Chr.) hebben hier boerderijen gestaan en akkers gelegen. Het vee werd in de omgeving geweid. Overledenen werden gecremeerd en begraven in een urn. In de Romeinse tijd stonden er wat verspreide huizen maar vanaf de 7e eeuw vormde zich een echt dorp. Deze voorloper van Kootwijk heeft waarschijnlijk Dubridun geheten. De doorgaande weg liep door het dorp. Het was hier toen niet zo droog als nu: er lag een vennetje aan de rand van het dorp.

Het kappen van de bomen om ijzer te smelten en het intensieve gebruik van de akkers leidde er toe dat het zand ging stuiven. Vanaf het jaar 1000 kregen de dorpingen last van het zand. Meerdere malen moesten de waterputten uitgegraven worden. Uiteindelijk vertrokken zij en lieten de natuur zijn gang gaan.

Wij weten dit omdat tussen 1965 en 2000 de Universiteit van Amsterdam stukken van het Kootwijksezand heeft opgegraven. De vondsten die gedaan zijn bevinden zich in museum Nairac in Barneveld.

De grote zandvlakte ("de woestijn")

Uitkijktoren
en
speelplek
aan de
verste rand
(de zuidkant)
van de
zandvlakte

Deze zuidkant van de zandvlakte is vanuit
vakantiepark "De Berkenhorst" in verband met
de afstand beter te bereiken met fiets of auto

Wandeling terug vanaf de noordkant van de "zandwoestijn" naar het vakantiepark
Vanaf het noordelijk beginpunt ter plaatse van het verstoven dorp

Terug bij het vakantiepark - Hier het eerste ingangshek

Terug bij het ingangshek van ons vertrekpunt

Zie ook de presentatie
"Kootwijkerzand"
in de jaargetijden

- Zie ook separate presentaties
- Vakantiepark "De Berkenhorst"
 - Wandelen en fietsen in de omgeving

Einde van deze presentatie

Genoten van dit
prachtige natuurgebied?